

Rond Anton Wachter

We hadden zaterdagmiddag het genoegen om voor de tweede keer met mevr. Mieke Vestdijk-Van der Hoeven kennis te maken, thans met haar zoontje Dirk Simon en haar dochttertje Annemieke. Dit gebeurde tijdens de onthulling van het Anton Wachterbeeld. De eerste keer dat we mevr. Vestdijk zagen was op dinsdag 22 februari 1966, toen ze met haar man Simon Vestdijk voor het eerst in Harlingen was. We troffen het echtpaar op de Z.O. Singel aan waar ze voor de Zeevaartschool stonden te kijken. Even later maakten we met hen een babbeltje in hotel Centraal, waar ze een middag en nacht logeerden.

Het was toen 39 jaar geleden dat de heer Vestdijk zijn geboortestad voor het laatst had bezocht. Mej. Van der Hoeven was een buurmeisje van Vestdijk geweest. Hij speelde piano en zijn cello, zodat ze zo nu en dan te samen speelden en zo leerde Simon Vestdijk zijn vrouw kennen.

✧ In 1918 vertrok Vestdijk naar Amsterdam om voor z'n artsentitel te gaan studeren. Hij woonde daar op kamers, maar bracht geregeld nog zijn vrije dagen en vakanties bij z'n ouders in Harlingen door, totdat hij was afgestudeerd en als scheepsarts naar Indië ging. Dat was in 1927.

In 1929 werd Vestdijk sr. 65 jaar (de nieuwe RHBS aan de Stationsweg, waaraan hij als gymnastiekleraar was verbonden, was toen juist betrokken) en vertrok hij metterwoon naar Den Haag. De binding die Simon jr. tot dan toe met Harlingen had, was toen dus gebroken.

Op die dinsdag in februari 1966 kwam Vestdijk op initiatief van zijn echtgenote met haar naar Harlingen. Ze hadden een gastcollege in Groningen bezocht.

✧ De hernieuwde kennismaking met Harlingen vond hij geweldig en bijzonder interessant. Er was in de binnenstad niet veel veranderd. Er waren minder bomen, Tjerk Hiddessluizen, nieuwe aanlegkade, waterkering enz. waren er bij gekomen, maar voor de rest vond hij zijn geboortestad zoals hij haar verlaten had. Zijn echtgenote was er verrukt over. De nieuwe woonwijken interesseerden hem niet, die

had hij toch niet gekend. Zij bezochten zijn geboortehuis op de Voorstraat, de woning aan de Spekmarkt en die aan de Singel waar hij gewoond heeft. Hij heeft toen geen oude kennissen in Harlingen ontmoet en ook geen nieuwe banden aangeknoopt. Ook toen dus nam hij geen afscheid van Harlingen.

Voor t.v. en radio

✧ Zoals men zaterdagavond heeft kunnen zien in het NOS-journaal werd het beeld door mevr. Vestdijk onthuld. Het was overigens maar 'n lepel vol van wat er onder regie van nieuwslezer Fred Emmer gefilmd werd. De NCRV-radio had 'n interview met mevr. Vestdijk en de ontwerpster van Anton Wachter, mevr. Suze Boschma-Berkhout en men hoorde de stemmen van de voorz. van het C.C., de heer G. C. van Raan en van Nol Gregoor. Om 19.30 uur maandagavond jl. werd dit uitgezonden in de rubriek Literama.

✧ Aan mevr. Boschma werd o.a. gevraagd of ze blij was met haar schepping en dat door de pet, die Anton Wachter draagt, er een soort bange, bedeesde terughoudendheid naar voren kwam. Dat vond de beeldhouwster helemaal niet.

Ze had het naar een foto van Vestdijk gemaakt en de pet was een beeld uit die tijd. Wel vond ze 't fijn dat er zoveel belangstelling voor de onthulling van haar schepping werd getoond.

Uit een klein schotsgeruit opschrijfboekje

✧ Aan mevr. Vestdijk werd gevraagd hoe of zij het beeldje vond. Fijn en levendig was het antwoord, doch door de pet kreeg men van Anton Wachter een gespannen indruk. Uit een klein schotsgeruit opschrijfboekje dat ze van haar schoonmoeder heeft geërfd, haalde ze vele Harlinger bijnamen aan die door de oude mevr. Vestdijk waren opgeschreven, maar deze voor Harlingen interessante dingen werden niet uitgezonden.

✧ Een t.v.-ploeg filmde voor de VPRO de onthulling, de inleiding van Nol Gregoor en de opening van

de tentoonstelling door de bekende schrijver Theun de Vries, die momenteel aan een zeer interessant boek bezig is. Dit alles wordt morgenavond uitgezonden in de TV-serie „Het gat van Nederland”.

Anton Wachter in keep gehuld

✧ Maandagmorgen om acht uur waren enige jeugdige Harlingers bang dat Anton Wachter het tijdens koninginnedag koud zou hebben en werd hij daarom in een zwarte cape gehuld. Hij kreeg tevens een zwarte muts met lange kwast op zijn hoofd en een bril op zijn neus, het leek Zorro wel. Even later vonden de aankleders het toch beter om hem maar weer in zijn colbertje te laten staan en werd hij weer uitgekleed.

(zie vervolg pag. 2)

Anton Wachter weer thuis

(vervolg van pag. 1)

Voor u, mevrouw Vestdijk, aldus Theun de Vries tot slot, moet de tentoonstelling dubbel treffend zijn, omdat zij in Harlingen plaats vindt. U hebt Simon nader gestaan dan een van ons allemaal, u houdt mede de zorg voor zijn oeuvre in stand, u brengt zijn kinderen groot. We zijn heel blij, dat wij ons met u in de geboorteplaats van Simon mogen bevinden.

De Harlingers zijn bezig hun mooie pittoreske woonplaats het sterke gezicht van vroeger te hergeven. Bij deze vorm van zelfvernieuwing hoorde ook het initiatief van het Centraal Comité 1945. Spr. wenste het comité met de tentoonstelling

veel sukses toe. Het moet voor de bevolking van deze originele stad een aparte belevenis zijn om hier plastisch en openbaar te zien uitgesteld, wat eens te midden van hen in het verborgen ontkiemde. Met de wens, dat niet alleen Harlingers, maar ook zeer veel anderen naar de stad zullen komen om een impressie te krijgen van wie en wat de schrijver Vestdijk was, verklaarde hij daarna de tentoonstelling voor geopend.

De tentoonstelling blijft een viertal weken voortduren. Ook de straatnaambordjes met de namen uit Simon Vestdijks boeken, blijven nog enige tijd hangen om de bezoekers van Harlingen de gele-